

- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku, mají být čl. 2 odst. 4 a čl. 4 odst. 1 rámcového rozhodnutí 2002/584 vykládány v tom smyslu, že soud vykonávajícího státu může odmítnout výkon evropského zatýkacího rozkazu vydaného za účelem výkonu trestu, pokud zjistí, že dotyčná osoba byla justičními orgány vystavujícího státu odsouzena k tomuto trestu za spáchání jediného trestného činu, jehož se dopustila různými jednáními, a že pouze část těchto jednání představuje trestný čin dle práva vykonávajícího státu? Je třeba rozlišovat podle toho, zda justiční orgány vystavujícího státu považovaly tato různá jednání za oddělitelná, či nikoli?
- 3) Ukládá čl. 49 odst. 3 Listiny základních práv justičnímu orgánu vykonávajícího členského státu povinnost odmítnout výkon evropského zatýkacího rozkazu, pokud byl vydán za účelem výkonu jediného trestu pro potrestání jediného trestného činu, avšak některé skutky, za něž byl tento trest uložen, nejsou podle práva vykonávajícího členského státu trestným činem, takže předání může být povoleno pouze pro část těchto skutků?

(¹) Rámcové rozhodnutí Rady ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (Úř. věst. L 190, 18.7.2002, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Köln (Německo) dne 19. března 2021 –
EF v. Deutsche Lufthansa AG**

(Věc C-172/21)

(2021/C 228/27)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Köln

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: EF

Žalovaná: Deutsche Lufthansa AG

Předběžné otázky

1. Jedná se v případě ceny pro korporátní zákazníky, která je zvýhodněná oproti běžné ceně (v projednávaném případě 152,00 eur místo 169,00 eur), zakládá se na rámcové dohodě uzavřené mezi leteckým dopravcem a jiným podnikem a za kterou si mohou letenku zarezervovat pouze zaměstnanci dotyčného podniku, a to pro služební cesty, o sníženou cenu ve smyslu čl. 3 odst. 3 první věty nařízení (ES) č. 261/2004 (¹), která není veřejnosti přímo nebo nepřímo dostupná?
2. V případě kladné odpovědi na první otázku: Je třeba mít za to, že se v případě takové ceny pro korporátní zákazníky zároveň nejedná o program pro často cestující zákazníky nebo jiný obchodní program leteckého dopravce nebo provozovatele souborných služeb pro cesty, pobyty a zájezdy ve smyslu čl. 3 odst. 3 druhé věty nařízení (ES) č. 261/2004?

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. 2004, L 46, s. 1; Zvl. vyd. 07/08, s. 10).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Saarbrücken (Německo) dne 23. března
2021 – Maxxus Group GmbH & Co. KG v. Globus Holding GmbH & Co. KG**

(Věc C-183/21)

(2021/C 228/28)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Saarbrücken